

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

V ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Vulsculus, qui & Vnoctulus dicitur. Vnoctum habes oculum: quales Poetae fingunt fuisse Cyclopes. [Cyclopsus] Gall. Qui n' a qui' n' n' n' Ital. Chi ha un solo occhio. Ger. Ein einziges. Hisp. Tuerto de un ojo. Pol. Jedynski. Vng. Egy szemu, fel szemu. Ang. That hath one eye.] Plant. Vnoctule laire. Gell. lib. 3. cap. 11. de Cyclope in dem inquit vel maxime, quod fuerit unoctulus.

Vnoctus, adverbium antiquum, simul significat. Pacuvius in Iliade Occidisti, ut multa paucis verba unoctus enunti. Ex Nonio.

Vocabulum, Vocalis, Vocativus, Vocator, Vociferor, Vocito, Voco, vide VOX.

Vocoria. Genera sunt pyrorum, quemadmodum & volema. Plin. lib. 15. cap. 15.

Vocula, vide VOX.

Vola, f. p. Cava pars manus, siye pedis. [Vola] Gall. La partie de la main. Ital. Palma. Ger. Das muet oder die hite in dem hie det hand oder fuß/gauff. Bel. Die patma. Hisp. La palma de la mano. Pol. Dłoń. Vng. Tenér. An. The palm of the hand the palm of the foot. Plin. lib. 12. cap. 45: Vola homini tantum exceptis quibusdam. & Hoc involare, pro rapere, quasi volam inire. Plin. lib. 9. cap. 49: Singulos involat verius quam capit.

Volaticus, Volarilis, Volatura, Volatus, vide VOLO.

Vola, pen. prod. Pyra praegrada, ita dicta quod impleant volam: quorum meminit & Cato de Re rustica, & post eum Virg. Georg. nec farculus idē Craustumis, Syriusq; pyris, gravibusq; volentis.

Volens, Volentia, vide VOLO, vis.

Voligolum, voligoli, inter rustica instrumenta consumerat Plin. lib. 17. cap. 10: Sentur mense Aprilis, area & quata cylindris, aut voligolis, densum. De femine cupressi.

Volo, as, n. p. Aerem pennis feco. Proprium est alas habentiū. [Volo] Gall. Je vole. Ital. Volo. Ger. Ich will. Bel. Wil. Hisp. Quiero. Pol. Chcze. Vng. Akarom. Ang. To will. Virgil. 3. Aeglog. Vis ergo inter nos quid possit uterq; vicissim Experiamur? & Volo te, volo te verbis paucis, subaudi alloqui. Plant. in Capt. Philocrates per tuum genium obsecro exi, te volo. Idem Epid. volo te verbis paucis, Si tibi molestum non est, Terentius in And. Quis me vult? & Velit nolit: pro velit an non velit. Cicero ad Quintum Fratrem lib. 3: Crallum lunianum hortanem mihi deditum, per me deterruit: velit nolit, scire difficile est. & Ponitur aliquando pro opto & cupio. Cicero ad Cornificum lib. 12: Eandem rem tibi volo bene & feliciter evenire. & Volo omnia tua causanda est, tibi in omnib. bene cupio. Cicero ad Tironem lib. 16: Quum omnia mea causa velles mihi successa, tum etiam tua. Quid tibi vult istud? Cicero in Veret. Quid tibi equestres statos volunt propter aedem Vulcani hoc est, quid significant? & Ponitur aliquando pro opinor & censeo. Cic. 1. de Natura deorum: Quatuor etiam naturas, ex quibus omnia constare censet, divinas esse vult.

Volens, volentis, participium, ut Volenti animo libentes, non invite. [Volens] Gall. Qui veut. Ital. Volente. Ger. Willend. Bel. Wilend. Hisp. El que quiere. Pol. Chcaci. Vng. Akar. Ang. That wills. Salust. in Jugurth. Hec Roma plebes, literis quae de Metello ac Mario missae erant, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi praepetere misisset, volens propitiusq; adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referentē Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt haec: Multisq; suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volo, volitas, Frequenter volo. Plinius: Super aquas assidue volitans. [Volans] Gall. Volet, volant. Ital. Volet, volante. Ger. Dst odur flets fliegen/ fliegen eine fliegen. Hisp. Volar a menudo y muchas vezes. Pol. Wleciac latem. Vng. Repesik. Ang. To fly often. Cicero 1. de Natura deorum: In hacigitur immensitate latitudinum, longitudo, altitudinum, infinita vis innumera bilium volitat atomorum. Plinius lib. 10. cap. 16: Vespertilio geminos volitat amplexa infantes. Ovid. 2. Metamorph. volitant super ora faulx. Livius lib. 5. belli Punici: Reate saxum ingens visum volitare. & Ponitur etiam volito, ut pro discuro, Vagos & cum insolentia quadam hinc inde curro. Cicero pro Domo sua: Iraque quum tu florens ac potens per medium forum popularis volitares, & Martial. lib. 11. Aethereas lascive cupit volitare per auras. Luge: sed poterat tutior esse domi. & Volitare cupiditate gloriae, est efferti & vehementer trahi. Cicero in Pisonē: Valedis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus & constans. & Volitare in realia qua insolentius: id est, iactare sese & efferti. Cicero pro Flacco: Non verò non insultabo vehementius nec volitabo insolentius.

Vola, f. p. volatica, volaticum, Velox, quasi volatilis. [Vola] Gall. Volage, volocant. Ital. Volatica, volatione. Ger. Gehtig, vadeschdig/ hin und her sahtend. Hisp. Muy ligero, que buelta. Pol. Latwos, nictal. Vng. Repesik gyors. Ang. Swift, speedie, as in wing flying. Et per translationem praiceps, inconsilans. &

Volaticus, Cicero ad Atticum libro 13: O' academiam volaticam, & sui similem, modò huc, modò illuc, &c. Idem de Aruspice, responsum illius furētes ac volaticos impetus in seipios posse converti.

Volatilis, le, penult. corr. Volucris, adjectivum, ut Bestia volatilis. [Volatilis] Gall. Qui vole an peut voler, volabile. Ital. Volatile, volante. Ger. fliegend; das fliegen kan. Hisp. Casa que buelta. Pol. Lotac mozga. Vng. Repesik, madar. Ang. That fliehs or may flie, a fowl. Cicero de Natura deorum: Praeterea vescimur bestiis & terentia & aquatilibus, & volatilibus, partim capiēdo, partim alēdo. & Ferrum volante pro sagitta, ferrica cuspidē praemunita, quae ex arcu emissa, celeriter fugit, velocitatem adjuvantibus pennis, alarum quodammodo vicem supplentibus. Virgil. lib. 4. Aeneid. qualis coniecta cer-va sagitta, Quam procul incautam aemora inter Creteia fixit Pastor agens telis, iquidq; volatile ferrum Nescius. Idem lib. 8: Stupea flama manu telisq; volatile ferrum Spargitur. & Volatilis aetas est, fluxa & caduca. Ovid. 1. Metamorph. Labitur occultē falliq; volatilis aetas, Et nihil est an- nis velocius.

Volatus, us, m. q. Ipsa volatio & volandi actus. [Volatus] Gall. Vol, volée, volent. Ital. Volato, volo. Ger. Das fliegen. Hisp. Volar. Pol. Lotanie. Vng. Repesik. An. A flying. Cic. de Nat. deor. Idemq; & volatus alium fulminat, & spiritus ductus alit, & sustentat animantes. Martial. lib. 11: Si tam praecipiti fuerant ventura volatu Debuerant alia fata venire via.

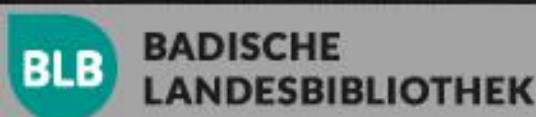
Volaturus, e, f. p. Volatus fore. Varro 3. de Re rustica, cap. 5: Ibi in prima volatura quum veniunt, morantur dies paucos requiescendi causa. Colum. lib. 8. cap. 9: A volatura ita ut capitur, fartura & destinatur.

Volo, vis, n. f. Voluntas est, voluntatem habeo, voluntas mea fert. Praeterea volui, aote significationis est. [Volo] Gall. Je veux. Ital. Volo. Ger. Willen. Bel. Wilen. Hisp. Quiero. Pol. Chcze. Vng. Akarom. Ang. To will. Virgil. 3. Aeglog. Vis ergo inter nos quid possit uterq; vicissim Experiamur? & Volo te, volo te verbis paucis, subaudi alloqui. Plant. in Capt. Philocrates per tuum genium obsecro exi, te volo. Idem Epid. volo te verbis paucis, Si tibi molestum non est, Terentius in And. Quis me vult? & Velit nolit: pro velit an non velit. Cicero ad Quintum Fratrem lib. 3: Crallum lunianum hortanem mihi deditum, per me deterruit: velit nolit, scire difficile est. & Ponitur aliquando pro opto & cupio. Cicero ad Cornificum lib. 12: Eandem rem tibi volo bene & feliciter evenire. & Volo omnia tua causanda est, tibi in omnib. bene cupio. Cicero ad Tironem lib. 16: Quum omnia mea causa velles mihi successa, tum etiam tua. Quid tibi vult istud? Cicero in Veret. Quid tibi equestres statos volunt propter aedem Vulcani hoc est, quid significant? & Ponitur aliquando pro opinor & censeo. Cic. 1. de Natura deorum: Quatuor etiam naturas, ex quibus omnia constare censet, divinas esse vult.

Volens, volentis, participium, ut Volenti animo libentes, non invite. [Volens] Gall. Qui veut. Ital. Volente. Ger. Willend. Bel. Wilend. Hisp. El que quiere. Pol. Chcaci. Vng. Akar. Ang. That wills. Salust. in Jugurth. Hec Roma plebes, literis quae de Metello ac Mario missae erant, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi praepetere misisset, volens propitiusq; adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referentē Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt haec: Multisq; suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, in compositione idem esse videtur quod voluntas. [Volentia] Gall. Qui veut. Ital. Volente. Ger. Willend. Bel. Wilend. Hisp. El que quiere. Pol. Chcaci. Vng. Akar. Ang. That wills. Salust. in Jugurth. Hec Roma plebes, literis quae de Metello ac Mario missae erant, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi praepetere misisset, volens propitiusq; adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referentē Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt haec: Multisq; suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

Volentia, vis, f. t. Animi nostri sententia, mens, animus, sensus. [Volentia] Gall. Qui veut. Ital. Volente. Ger. Willend. Bel. Wilend. Hisp. El que quiere. Pol. Chcaci. Vng. Akar. Ang. That wills. Salust. in Jugurth. Hec Roma plebes, literis quae de Metello ac Mario missae erant, volenti animo de ambobus acceperat. Liv. Precatus deinde si divus, si diva esset, qui sibi praepetere misisset, volens propitiusq; adesset: id est, favens & prosper. Salustius tamē lib. 4. Hist. referentē Nonio: Volentia plebi dixit hoc est, placida & grata. Verba Salustii sunt haec: Multisq; suspitionibus volentia plebi facturus videbatur.

mē, diligentissimēq; locutus esset. Terent. in prolog. Phorm. Voluntas vestra si ad poeram accesserit: id est, fauētis poēte. ¶ Voluntate ablativus pulchrē ponitur pro eo quod est bona cum gratia. Terentius in Adolph. Quod vos ius cogit, id voluntate impetret. Cicero. 1. Veri. Ego iam tibi ipse istud, quod expetis, mea voluntate concedam: id est, sponte. Cicero ad Valerium lib. 13. Rediens tamen in patriam voluntate omnium concedi videretur. Id est, omnibus volentibus & concedentibus.

Vōluntariū, adiectivum. Quod fit sponte, ad libidinem & arbitrium, vulgō spontaneum vocant. [כחצו] *voluntariū*. Gall. *Voluntariū*. de fructu volenti & sibi contrariū. Ital. *Voluntario* est opera spontanea. Ger. *Willig* fructuū. Hisp. *Voluntario*. Pol. *Chęci*, de fructu. Vng. *Zakad* akarat *Zerent* vola. Ang. *That is done willingly*.] Cicero ad Martium lib. 7. Aut edisciscenda mors voluntaria. Liv. lib. 1. ab Vrbe: Fero ciffimus quisque in venum cum armis voluntarius ad est. Plinius de Virti illustribus: Voluntarium militem se obtulit. ¶ Voluntarii milites dicuntur, qui sponte nomina dant. Cæsar 3. belli Gall. Neq; sibi voluntarium copias de fore, si ex finibus suis progressi cepisset.

Vōluntariū, & **Vōluntariū**, adverbia. Sponte, bono & prompto animo, nō coactō. [כחצו] *voluntariū*. Gall. *Voluntariement*, *franchement*. Ital. *Voluntariamente*, *franchemente*. Ger. *Willig* fructuū. Hisp. *Voluntario*. Pol. *Chęci*. Vn. *Zakad* akarat *Zerent*. An. *Williglye*, *readily*.] Cæli lib. 3. belli Civil. Milites electi circiter centum viginti voluntariē eisdē centuriam sunt profecti. Liv. 1. ab Vrbe: Inde ob residuas beliorum iras, maximē sollicitatis ad defectionem animis, voluntariū traxere.

Vōlonēs, dicti sunt servi, qui bello Punico, quum deessent liberi, qui in militiā nomina darent, pro dominis pugnaturōs se polliciti, in civitatē recepti sunt: & Volones appellati, quia hoc sponte voluerunt. Felsus. Liv. lib. 3. belli Punico: Volones liberi esse iussi. Ibidem: Ut tyrones (ea maxima pars volonum erat) discerent signū sequi.

Volsellā, *la*, sive **Vulsella**, f. p. Instrumentum pilis ē corpore evellendis idoneum. [כחצו] *volcella*. Gall. *Des pilotes de chirurgien*. Ital. *Maietta*, *molletta*. Ger. *Stanzungssitz*. Hisp. *Las tenaxelas* ē pincas para pelar. Pol. *Koszyki* de wici wania ul. *os*. Vng. *Zkęstęp* *Zerem*. Ang. *A piece of pincers*.] Martialis li. 9. Purpateq; seve cana labra volselle, Cuios, Camillos, Quinios, Numas, Ancos, Et quicquid usquam legimus pilosorum Loquentis, fonsq; grandibus minax verbis. ¶ Volsella item, sive Vulsella instrumenti chirurgici genus est, quo caro ex ulceribus præcidenda apprehenditur. Celsus lib. 6. cap. 11. Deinde ora vulsella præcidendæ, tum quicquid corruptum est, excidendum.

Volvā, *volva*, f. p. Involutum, quo quid involvitur. [כחצו] *volva*. Gall. *Enveloppe*. Ital. *Lunilupo*, *cosa che si involge*. Ger. *Ein jedes Ding da man etwas verwickelt oder umwickelt*. Hisp. *Envulvedor*. Pol. *Nielucha*, *otwiera*. Vng. *Takara*. Ang. *What is any thing is rolled up or wrapped in*.] unde a Plinio lib. 22. cap. 22. accipitur pro albo illo involacro holcorum in ovi speciem proumpentium: **Volvam** (inquit) terra ob hoc prius gignitipulum postea in volva, seu in ovo est luteum. ¶ Eodem etiam nomine antiqui uterum appellabant in muliere: hoc est, locum in quo fetus concipitur: quam hodie literæ unius immutatione **Volvam** appellamus.

Vōlubilis, vide **VOLVO**.

Vōlucēr, hæc volucris, hoc volucre, Volatilis penniger. [כחצו] *volucer*. Gall. *Qui vole*. Ital. *Volante*. Ger. *Fliegend*. Hisp. *Qualquiera cosa que buela*. Pol. *Lędziar*. Vng. *Zarua*, *repnōb*. Ang. *That flieth*.] ¶ Et per translationem volo, celer. [כחצו] *volucer*. Gall. *Ville*, *stadais*. Ital. *Voluca*, *prella*. Ger. *Streit*. Hisp. *Licere*, *prella*. Pol. *Preki*. Vng. *Ciar*, *hamar*. Ang. *Swift*, *speedie*.] Martialis: Et volucrem longo portexit vulnere pardum. Virgil. 1. Aeneid. - volucremq; fuga prævertitur Hebrum. Cicero. pro Plancio: Nihil est autem tam volucre quam maledictum: nihil facilius emittitur, nihil certius excipitur, latius dissipatur. Idem pro Sylia: O falsam spem! o volucrem fortunam! Virgil. 3. Aeneid. illa Notocitius, volucrisque sagitta Ad terram fugit, & portu se condidit alto.

Vōlucris, huius volucris, scem. t. Omne id quod volat, non solum aves, sed apes quoq; vespe, tabani, & reliqua huiusmodi. [כחצו] *volucris*. Gall. *Qui vole*. Ital. *Volante*. Ger. *Fliegend*. Hisp. *Qualquiera cosa que buela*. Pol. *Lędziar*. Vng. *Zarua*, *repnōb*. Ang. *That flieth*.] Cicero. 2. de Orat. Quemadmodum volucres videmus pro creationis atq; utilitatis lux causa fingere & constituere sibi nidos. Virgil. lib. 3. Georg. Omne adro genus in

terris, hominumq; ferarumq; Et genus æquoreum, peca dæ, pisciq; volucres, In furias, ignemq; ruant, amor omnibus idem. Ovid. 2. Metamorph. Fluminea volucres medio calat, se Ceylro.

Vōlucra, Genus animalis quod prærodit teneros pampinos. [כחצו] *volucra*. Gall. *Lifetiqu* rouge la vigne bouzouante. Ital. *malto che rode i teneri pampini*. Ger. *Ein röhrentier*: ein warm das die arten röhren abfrisst. Hisp. *El robleto* que roe las vides. Pol. *Zmierz*, *ozgiziac* pucienne. Vng. *Urtica*. An. *A campin*.] Colum. de Arboribus, cap. 13. Genus est animalis, volucra appellatur: id ferē prærodit teneros adhuc pampinos de arboribus quod ne fiat, falces quibus vineam putaveris, præca pampione sanguine urino linito.

Vōlucra, vide **VOLVO**.

Vōluntas, vide **VOLVO**, *vis*.

Vōlvo, *vis*, *vi*, duarum syllabarū, act. t. Verro, verso, torqueo, in orbem torqueo. [כחצו] *volvo*. Gall. *Roller*, *rouler*, *rotter*. Ital. *Volgere*. Ger. *Waggen*, *rollen*. Bel. *Wentzen*, *entzen*, *rollen*. Hisp. *Voluer*, *boluer*, *boluer*, *boluer*. Pol. *Węz, obracać*. Vng. *Forgatam*. An. *To revolve*, *to roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] Virgil. 6. Aeneid. - ubi mille rotam volvere per annos. Cicero de Clar. Orat. Volvendi enim sunt libri, cum adnotum, tum in primis Catonis. Virgil. 3. Aeneid. - licetata deum rex sortitur, volvitq; vices: invenitur ordo. Idem lib. 3. Georg. Collectumq; premeas volvit sub naribus ignem. Idem 6. Aeneid. Saxum ingens volvitur alii. ¶ Volvere, cogitare, restare animo. [כחצו] *volvo*. Catull. Epigram. 39. Quæ tum prospicere cedentem moesta catinā, Multiplices animo volvedat fœta curas. Virgil. 1. Aeneid. At pius Aeneas per noctem postima volvens. Ibidem: Quisve dolens Regina deum, tot volvere casus Infigam pietate virum, tot adire labores Impulerit? Livius libro 6. ab Vrbe: Has inanum rerum manus ipsas volventes cogitationes, fortunæ loci deligaverunt spes suas.

Vōlventis, *is*, *um*, *volventis*. Virgil. 1. Aeneid. Tringas magnos volventis mensibus orbes Imperio explens. Id est, volubilibus, interprete Servio.

Vōlucis, *is*, *um*, aliud participium. [כחצו] *volucis*. Gall. *Roller*, *rouler*, *rotter*. Ital. *Voluto*. Ger. *Waggen*, *rollen*. Hisp. *Voluto*. Pol. *Obracać*. Vn. *Wędzić*. An. *To roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] Virgil. 3. Aeneid. Non umbra aliorum o mortuum, ob gramina possunt Grata movere animum: nō qui per saxa volutus Paric electro campum petit amois.

Vōluto, penult. prod. a. f. p. Sæpe, multumq; volvo. [כחצו] *voluto*. Gall. *Roller*, *rouler*, *rotter*. Ital. *Voluto*. Ger. *Waggen*, *rollen*. Hisp. *Voluto*. Pol. *Obracać*. Vng. *Wędzić*. An. *To roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] Virgil. 3. Aeneid. Antè sit vestibulum septum, in quo diurno tempore esse possint, atq; in pulvere volutari. Cicero in Salust. Itaq; nihil aliud studet, nisi ut lustralentis sus, cum quoque volutat, ¶ Ponitur etiam pro accuratè perpendo, & diligenter considero. [כחצו] *voluto*. Virgil. 9. Aeneid. Id quidem ago, & tacitos Lydia mecum ipse voluto. Idem 4. Aeneid. Atq; hæc ipse non voluti cum corde volutat. Liv. 4. bel. Maced. Has cōditiones quaquam ipse in secreto volutaverat cum amicis, vulgō tamē omnes fama ferebant.

Vōlutariū, volutata, tum participium, sæpè multumq; volutus. [כחצו] *volutariū*. Gall. *Roller*, *rouler*, *rotter*. Ital. *Voluto*. Ger. *Waggen*, *rollen*. Hisp. *Voluto*. Pol. *Obracać*. Vng. *Wędzić*. An. *To roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] Cicero in Personem: An verò, tu parum parum investigas esse à nobis labes imperii tui, itaq; queque provinciarum, quas quidem nos non veligis odovantes ingreditur tuos, sed totis volutacionibus corporis & cubilibus peccavisti sumus?

Vōlutariū, volutatus, volutariū, verbale, m. q. Volutatus, volutus. Plin. lib. 10. cap. 41. Multum pulverem volutatu collectum, insidens cornibus excunt in oculis.

Vōlutariū, penult. prod. a. f. Locat ubi fures volutant. [כחצו] *volutariū*. Gall. *Roller*, *rouler*, *rotter*. Ital. *Voluto*. Ger. *Waggen*, *rollen*. Hisp. *Voluto*. Pol. *Obracać*. Vng. *Wędzić*. An. *To roll*, *to mellew*, *to wrapple*.] German.

German. Ein mistah / Hystia. Hispan. Revoladero, como de guerra. Polon. Kal'ez. Vngar. Az mely factus az dregu heuer. Ang. A pleasure house for the male sex. Virgil. libro 3. Georgie. Sapē volubria pullos sylvicibus apros Larrata nubibus agens.

Volubritum, iterum atque iterum volvendo. [volubris Gall. En volubris Ital. Amovendo. Ger. Redlich; mit wagen Hiss. Revolader. Pol. Przemalanie. Vng. Forgatna. hōmpöltözet. Ang. ny rolling, and wallowing.] Plautus in Milite: Volutarum domum terapiam.

Volubilis, volubile, om. r. Quod facile volvit, & in orbem incitatur. [volubilis Gall. Aise à tourner au faire voler, qui tourne. Ital. Volubile, instabile. Germ. Wobelt bei des teichtich in wagen ist. Hiss. Cosa que se buelva à pende volar. Pol. Obratus. Vngar. Forg, fordulhas. Ang. That is or may easily be tumbled or rolled.] Cicero de Univerf. Deinde animum circumdedit corpore, & vestivit extrinsecus, celoque solivago & volubili, & in orbem incitator: complexus est. Virgil. 7. Aeneid. Impubesque manus mirata volubile buxum. & Volubilis fortuna: id est, instabilis, inconstans. u. m. Cic. pro Mil. Quam vaga, volubilisque fortuna.

Volubilitas, adverb. Celeriter, incitate. [volubilitas Gall. Rapidement, furvolant. Ital. Volubilitate, senza fermezza. German. Angewandtheit. Hiss. Prolinda boland. Polon. Obratnie. Vng. Gofon, hamar. Ang. volubly, readily.] Cicero in Orat. Sapē etiam in amplificanda re concessu omnium funditur numerus & volubilitate oratio.

Volubilitas, animi, s. r. Volubilis motus & conversio. [volubilitas Gall. Volubilité, volubilité. Ital. Volubilità. Germ. Angewandtheit in wagen bewegtheit. Hiss. Aquella volubilidad de boland. Polon. Obrat. Vngar. Forg, forg, forg. Ang. A halter rolling about, inconstancy.] Cic. de Nat. deor. Extraque re & mundi volubilitas, quæ nisi in globosa forma esse non posset. Volubilitas fortunæ, inconstantia. Cic. 2. de Divin. Quomodo ergo id quod temerè fit, ex eo casu, & volubilitate fortunæ præsentem & prædicti potest? & Volubilitas linguæ, levitas, promptitudo, dexteritas.

Volūm, en, voluminis, secunda syllaba producta, n. r. A volvendo, quod majores nostri in libris arborum: id est, corticibus sentebant, & libellos illos, quod ferretur commo diuis, complicabant. [volūm Gall. Volume, roule, une partie d' un livre. Ital. Volume. Germ. Ein Buch. Hiss. Un libro ou volumen. Pol. Książka. Vngar. egy könyv. Ang. A volume, the part or profeness of a book.] Ideoque volumina appellata sunt, libellis similiora quam libris. & Est enim proprie volumen pars codicis, ut puta Metamorphoseos liber in quindecim volumina distinctus est. Ovid. 1. Tristium: Sunt mihi mutatae ter quinque volumina formæ. Plin. Junior. Libri tres in sex volumina propter amplitudinem divisi, quasi in sex minores libros: ut sint volumina aliquantū minora quam libri. Igitur volumen pars libri est. Liber verò pro toto codice, & pro volumine accipitur. Inde dicimus Evolvere libros: id est, aperire lecturandi gratia, quasi rem complicatam explicare. u. d. Plin. 1. de Nat. Re. velare, rem velatam detegere. Cic. lib. 3. Tusc. Quoniam duobus superioribus de morte & dolore dictum est: tertius dies disputationis hoc tertium volumen efficit. & Accipitur aliquando volumen pro ipsa circumvolutione. u. d. Ovid. 2. Metam. Adde quod assidua rapitur vertigine caelum, sideraque alta trahit, celerique volumine vastat. & Nonnunquam pro volubilitate, sive inconstantia. Plin. lib. 7. cap. 45: Si diligenter accumsentur cuncta, magna fortis humanæ reperientur volumina. & Volumina vinculorum, Virgil. 5. Aen. & ipsa Huc, illuc, vinculorum immensa volumina versat.

Volvo, volvois, penultima prod. m. r. Vermis teneros vitium pampinos, & pubescentes uvas erodens, qui & Convolvulus & Volucra dicitur. [volvō Gall. L'ist, herbe ou ver qui ronge les bourgeons des vignes. Ital. Volvo, verme che rode i teneri pampini delle viti. German. Ein Weidenwurm; wirtliche sich in die dicker der jungen Rebschossen verwickelt; vad sic abstrusit. Hiss. Erzafano rebeltan. Polon. Gafianka minima. Vngar. Huro, ferec. Ang. A caterpillar, a worm that eateth vine bouges.] Plinius lib. 11. cap. 21: Simili modo ne convolvulus fiat, in vinea amurce congius duos decoctos in crassitudinem mellis. rursus est bituminis tertia parte, & sulphuris quarta sub dio coqui, ne exardescat sub tecto. Hoc vites circa capita ac brachia ungiunt: ut fore convolvulorum Volvoem appellant, animal prætorrens pubescentes uvas. Hæc Plin.

Voluptas, voluptatis, s. r. Lucunditas, fructus lucunditatis, & lætitia. [voluptas Gall. Volupté, aise, plaisir. Ital. Voluptà piacere. Germ. Lust. Belg. Wosuffdent. Hiss. Il deleyta generalmente. Pol. Radość. Vn. Gōdud-wōg. An. Pleasure, delight.] Vnde quicquid est delectatione animi demulcet, voluptas dicitur, quod id

maximè velimus. Referturque tam ad animum, quam ad corpus, quævis nonnulli insimulent solius corporis esse, ac turpem: quod certe verum non est. Est enim voluptas vocabulū medium, omnemque jucundum motum, quo sensus hilaretur, significat, quem Græci vocant ἡδονή. Cic. 1. de Orat. Percipietis enim illam ex cognitione iuris lætitiæ & voluptatem. Voluptatem eius capio, dixit Plin. Epist. 14. lib. 2. pro voluptatem ex eo capio. Cum voluptate legere id est, cum delectatione. Cic. 1. de Finib. Omne autem id quo gaudemur, voluptas est: ut omne quo offendimur, dolor. Ovid. 7. Metam. nulla est sincera voluptas. Voluptati esse id est, esse gratū & jucundum. Cic. Lentulo lib. 1: Quod mihi de filia, & de Craspede gratularis, ago scio humanitatem tuam speroq; & opto, nobis hanc conjunctionem voluptati fore. Quibus omnibus in exemplis voluptas in meliorem partem accipitur, pro ea quæ in animum cadit. & la malam partem quoque, capitur, & pro ea voluptate, quæ corporis propria est apud Cicero, de Senect. Divinus enim Plato escam malorum voluptatem appellat: quod ea videlicet homines capiuntur, ut hamo pisces. Ibidem: Nullam capitaliorem pestem quam voluptate corporis homini dicebat à natura dari: cuius voluptatis avidè libidine temerè & effrenatè ad potendum incitaretur. Idem 1. de Legib. Ab ea quæ penitus in omni sensu implicata insidet imitatrix boni, voluptas: malorum autem omnium mater.

Voluptabilis, voluptabile, om. r. Gratum, voluptuosum. [voluptabilis Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Qui donne ou apporte plaisir. Ital. Ceto. German. lust vnd freud bringend. Hiss. Agradedido à aplasible. Polon. Radość, przyjemny. Vngar. Gōdud-wōg. Ang. Pleasure, delight, that brings pleasure.] Plaut. in Epid. Voluptabilem mihi tuo adventu tulisti nuntium.

Voluptas, voluptaria, voluptarium, Quod voluptatem affert. [voluptas Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Plaisant, voluptueux. Ital. Cosa piacevole. German. lustbar; das wosust bringet oder dem wosust erget. Hiss. Cosa deleyta. Pol. Radość, przyjemny. Vng. Gōdud-wōg. Ang. That brings pleasure, delight in pleasure.] Cic. lib. 3. de Finib. Acritudo, libido, formido, quamque Stoici communi nomine corporis & animi ἡδονή appellant, ego malo lætitiæ appellare, quasi gestientem animi elationem voluptariam. Voluptarius homo, voluptati deditus. Plautus in Menæch. Nanque Epidamnea natio est hæc, ita hominum Voluptarii atque potiores maximi. Cic. 2. Tusc. Ego à te non postulo ut dolorem eisdem verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem: homo, ut scis, voluptarius. Idem 3. de Orat. Quinetiam gustatus, qui est sensus ex omnibus maximè voluptarius, qui que dulcedine præter ceteros sensus commovetur.

Voluptuosus, voluptuosa, voluptuosum, Habitu, & vehementiam significat, & affectionem. [voluptuosus Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Voluptueux. Ital. Voluttuoso. Germ. Wosuffdent, ede das velt wosuff ist. Hiss. Deleyta. Polon. Radość, przyjemny. Vngar. Gōdud-wōg. Ang. Voluptuous, insatiable in pleasure.] ut, Voluptuosus homo, qui perquam amat voluptatem, quem Cicero voluptarium vocat. & Voluptuosa res, que in se habet voluptatem, & quæ voluptate afficit. Ille recipit, hæc recipitur. Plin. lib. 2. Epist. 13: Voluptuosam rem esse, utrunque eadem opera eodem vitio visitere.

Volupè, Delectabile, gratum, jucundum. [volupè Gall. Meherantich, angenehm, angenehm. Gall. Chose, agréable & plaisante. Ital. Volupè, da piacere. German. lustig, angenehm, wosuff, angenehm. Hiss. Deleyta. Pol. Wosuff, przyjemny. Vngar. Gōdud-wōg. Ang. That is pleasant, and delightful.] Quamquam non raro substantivè accipitur pro ipsa delectatione seu voluptate ἡδονή. Plautus in Amph. Nam quia vos tranquillo video, gaudeo, & volupe mihi est. & Legitur & volup, per apocope: quod & Nonius annotavit. Plautus in Calina: Facite animo vestro volup. Idem Afinaria: Hic senex siquid elam uxore animo fecit volup.

Voluta, s. p. Ab architectura peritis appellantur capreoli, in columnarū capitalis ex herbarū foliis enascentes, & ubi abacum jam propemodū contingunt, in orbē circumvolati: unde etiam apud Græcos, quæ apud Latinos nomē invenitur, dicitur. Vitruvius lib. 3: Dempa abaci crassitudine, dividatur reliqua pars in partes tres: ex quibus una imo folio detur, secundum folium mediam altitudinem teneat: cauliculi eandem altitudinem habeant & quibus folia nascuntur projecta, uti abacum excipiant, quæ ex cauliculorū foliis nata, procedunt ad extremos angulos volute: minoresque helices intra suum medium, qui sunt in abaco flonibus, subiecti scalpantur. Idem paulò post: De volutarum autem descriptionibus, uti ad circumam sint rectè involute quemadmodum distribuuntur, in extremo libro forma & ratio eorum est descripta. Idem lib. 7. cap. 5: Nam pinguntur tectoris mōstra potius, quam ex rebus

finis imagines certe. Pro columbis enim statuuntur calami, pro fastigiis harpaginetuli striati, cum crispis foliis, & volutis, item candelabra xedicularum sustentanda figuras, supra fastigia eorum surgentes ex radicibus cum volutis; colliculi tenent plures, habentes in se sine ratione fideatia sigilla, non minus etiam ex colliculis flores, dimidiata habentes ex se extensa sigilla, alia humana, alia belliarum capitibus similia. Hæc Viruvius.

Volutabrum, Volutatum, Volutum, Vide VOLVO.

Vomer, vomens, masculini generis. Vide VOMO.

Vomica, vomice, pen. con. f. p. Abscessus internus copiosam evomens sanien, unde & nomē accepit. [VOMICA] Gall. *Apollone*. Ital. *Apollone*. Germ. *Em ptergeschwür* et *et* *Belg. Ein puste*. Hisp. *Pollone*. Pol. *Rapa y urada*. Vng. *Darada, talera*. Ang. *A rotten impostume or running sore*. Cic. de Nat. deor. Nec prodesse voluit Phæzo Iasoni qui vomicam ejus aperit, quam medici sanare nō poterant. Serenus: Sunt odio quos dira vomis natura, tumores. Vomica qualis erit, vel eadem proxima quædam. Plin. lib. 20. cap. 12. Petroselinon præcipuum ad vomicas. Hinc Plautus in *Psilla*, non infeliviter vomicam appellat: erumenam omniū refectam, atq; tumentē. Quid hoc, inquit, quod in collo tibi tumet? S. A. vomica est, pressate parce. Plin. lib. 33. cap. 6. per translationem accepit pro argenti vivi venâ jugiter manante. Est inquit lapis in his venis, cuius vomica liquoris æterni argentum vivum appellatur, venenum rerum omnium. Nomen vomicam pro concavis locis & vetustate exilis poni probat. Ex Lucilio.

Vomo, vomui, vomitum, per os ejection, egero. [VOMITUM] Ital. *Vomitare*. Gall. *Vomer*. Ital. *Vomitare*. Germ. *Regen*. Belg. *Spaumen* & *vorigen*. Hisp. *Comitar*. Polon. *Drapiem*. Vng. *Okadom*. Ang. *To vomit, to parobroke*. Cic. pro Dejotaro: Quum inquit post eorâ vomere te velle dixisset, in balneum te ducere coeperunt. Idem & Philipp. Tantum vini in Hippie nuptiæ exhauseras, ut tibi necesse esset in populi Romani cōspectu vomere postulare. Vng. Aca. Purgam vomit ille animam, & cum sanguine mella Vna refert moriens.

Vomitus, vomitio, vomitus, f. r. Cibi, potusve per os ejection, quæ vetriculi subversione contingit. [VOMITUS] Gall. *Vomitum*. Ital. *Vomitare*. Germ. *Reinigung* & *Reinigung*. Hisp. *Comita*. Polon. *Zepucenie*. Vng. *Okada*. Ang. *A voming*. Plinius libro 11. cap. 53. Homini cibus utilissimus simplex: accervatio ciborum pellicera, & condimenta perniciosiora. Difficiliter autem perficiuntur omnia in cibus actis, omnia, & avidè haulla: & xitate, quam hyeme difficilius, & in senecta, quam in juvenia. Vomitiones homini ad hæc in remedium excogitant, frigidiora corpora faciunt, inimicè oculis, maxime autem dentibus. Somno concoquere corpulentæ, quam similitudini athletæ maluit cibus ambulatione perficere.

Vomitio, vomitio, f. r. Cibi, potusve per os ejection, quæ vetriculi subversione contingit. [VOMITIO] Plin. lib. 20. cap. 14. Mentallrum cum succo granati singultus & vomitus silit, ut Democritus monstrat.

Vomitio, vomitio, m. r. Qui vomit. [VOMITIO] Gall. *Vomitare*. Ital. *Chi vomita*. Germ. *Ein toger* & *der sich erbricht*. Hisp. *El que vomita*. Pol. *Ten kuro* & *zypca*. Vng. *Okada*. Ang. *Thas vomiteth*. Plin. lib. 23. cap. 1. Non ex pedis vomitionibus, licet neque mustum, neq; sapa, neq; passum.

Vomitio, vomitio, f. r. Cibi, potusve per os ejection, quæ vetriculi subversione contingit. [VOMITIO] Plin. lib. 20. cap. 14. Mentallrum cum succo granati singultus & vomitus silit, ut Democritus monstrat.

Vomitio, vomitio, m. r. Qui vomit. [VOMITIO] Gall. *Vomitare*. Ital. *Chi vomita*. Germ. *Ein toger* & *der sich erbricht*. Hisp. *El que vomita*. Pol. *Ten kuro* & *zypca*. Vng. *Okada*. Ang. *Thas vomiteth*. Plin. lib. 23. cap. 1. Non ex pedis vomitionibus, licet neque mustum, neq; sapa, neq; passum.

Vomitio, vomitio, f. r. Cibi, potusve per os ejection, quæ vetriculi subversione contingit. [VOMITIO] Plin. lib. 20. cap. 14. Mentallrum cum succo granati singultus & vomitus silit, ut Democritus monstrat.

Vomitio, vomitio, m. r. Qui vomit. [VOMITIO] Gall. *Vomitare*. Ital. *Chi vomita*. Germ. *Ein toger* & *der sich erbricht*. Hisp. *El que vomita*. Pol. *Ten kuro* & *zypca*. Vng. *Okada*. Ang. *Thas vomiteth*. Plin. lib. 23. cap. 1. Non ex pedis vomitionibus, licet neque mustum, neq; sapa, neq; passum.

genera: Culcer vocatur, prædensam priusquam profundatur, terram secans, futuria que sulcis velligia præcedens in ciliis, quas resupinus in arando mordet vomer. Altecum genus est vulgare, postquam vestis. Tertium in solo facili, nec toto potredum dentati, sed exigua cuspidē. In rostro hæc quatuor generi, sed excavatio in mucronem fastigiata, eodemque gladio sciendens solum, & acie laterum radices herbarum fetatur: non pridem inventum in Rhætia. Gallie vero duas addiderunt totulas: quod genus vocant *planerata*. Culcus est, quem palæ habet. Latitudo vomeris cespites verfat. Ovid. i. Metam. Ipsa quoque immunitis rostroque intacta, nec ullis sanca vomeribus, peredabat omnia tellus.

Vopiscus, f. r. Cibi, potusve per os ejection, quæ vetriculi subversione contingit. [VOPISCUS] Gall. *Calat* & *deus gemens* qui *vomit a profit*. Ital. *Vno de los vomis de vomis a profit*. German. *Der ein auf den vomitagen so an fastigei vom fastemmen ist*. Hisp. *Vno de los vomis que vomit a profit*. Vng. *Ang. *Calat* & *deus gemens* qui *vomit a profit*. Cicero libro 2. de Nat. deor. Ana vorant, alia mandunt. Hinc per translationem vorare capitur pro avidè sumere. Plaut. in *Trucul*. Interim ille hamum vorat, si semel amonia poculum accepit merè. Cicero ad Atticum libro 4. Nam hoc voramus literas cum homine mitifico (sua metheralefimo) Dionysio.*

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vorago, voris, f. r. Locum inmensa profunditatis, quicquid acciperet devorans, & propemodum inexplabilis. [VORAGO] Gall. *Vorago*. Ital. *Voragine*. Germ. *Ein tiefer stund*. Hisp. *Traxero* & *remolus de agua*. Polon. *El tina* & *reyma*. Vng. *Vorago* & *reyma*. Ang. *A gulph* or *swallowing pit*. Cicero i. de Divinat. Qui quam per agrum Leontium iter faciens, equum dimissilem flamen, immensus equus voraginibus non erat. Virgil. 7. Aeneid. Hic specus horrendum, & fævi spaciū dicitis. Monstrantur, rupto que ingens Acheronte vorago. Iden. Aca. Turbidus hic coeno vastaque voragine gurgis Actium. Curtius lib. 8. Imber violentius quam aliis solus campos ibricos & inequitabiles fecerat: graves que & propemodum immobiles curus illuvie & voragine hærebant. & Transfertur ad hominem insigniter prodigum, cujus sola vel amplissimis patrimoniis in ventrem tanquam in barathrum quoddam coniectis expleri non potest. Cic. pro Sextio: Meo pinculo, inquit, gurgis & vorago patrimoniū hellebete.

Vovo.

Vovēo, voves, vovi, votum, n. f. Deo aliquid sanctē promitto, vota facio, vota nuncupo, vota suscipio. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Voves, faire vœu.* Ital. *Per voto, a votare.* Germ. *Wahmān Gattēd thun Belg. Ghēveem.* Hisp. *Votar à duffiar.* Polon. *Woznowić obiecać.* Vng. *Ustavok fogadall tezek.* Ang. *To vove.* Pro quo etiam dicitur vota facere, & vota nuncupare. Liv. lib. 1. ab Urb. In re trepida duodecim vovit Solios, sanasque Pallori & Pavoni. Horat. lib. 3. Carm. Ode 8. Voveram dulces epulas, & album Libero caprum. Ovid. lib. 9. Metam. Vota puer solvit, quæ femina voverat Iphis. & Vovete caput pro salute patriæ, dixit Cicero libro 5. de Finibus: pro obijcere se periculis pro salute patriæ. & Hujus compositum est Deovoto: de cuius significatione abunde multa dicta sunt suo loco.

Vovis, vota, votum, participium. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Vovis primo.* Ital. *Votato, promesso.* German. *Obiebt darē Ghēdd vovēssē.* Hisp. *Votado, prometido.* Polon. *Obiecać, pōwēcać.* Vng. *Ustavok vovēssē.* Ang. *Vowed.* Cicero de Nat. deor. Ar earum templa sunt publice vota, & dedicata. Liv. lib. 4. ab Urb. Ludi ab Decemviris per secessionē plebis à Patribus ex Senatūconsulto vovē, eo anno facti sunt.

Votum, n. f. promissio facta Deo, voti sponso qua Deo obligamur. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Vov. Ital. & Hisp. Voto.* German. *Obiebt.* Belg. *Em ghēveem.* Pol. *Obiecać, vovē.* Vng. *Ustavok fogad.* Ang. *A vove or promise made to god.* Cicero de Nat. deor. Nonne animadvertis ex tor tabellis pictis, quā multi votis vovē tempēstatis effugerint? Idem 1. de Legib. Diligentia votorum satis in lege dicta est, ac voti sponso, quo obligamur Deo: peena verō violatæ religionis iustam excusationem non habet. Virgil. 8. Aeneid. Vota metu duplicem matres propiusq; periclo sit timor. & Nefarium votum. Cicero pro Cluentio: Quin etiam nocturna sacrificia, quæ putat occidiosa esse, feceratisq; ejus preces, & nefaria vota cognovimus. & Et quoniā quæ magnopere desideramus, adhibitis votis à diis petere solemus: factū est, ut Vota accipiamus pro optatis. Plin. Epist. 45. Hanc ego vitam voto, & cogitatione præliamo. & Vnde voti cōpotem dicitur eam, qui desideria sua assecutus est. Et pro voto succedere debet, pro desiderio. Cic. pro Milone. Vota enim feceratis, ut in eos se potius miseret, quā in vestras possessiones. & Nonnunquam tamē facere vota, idem est quod vovere. Cicero de Aruspice. respon. Nonne Imperatores maximis & periculosis bellis huic deo vota fecerunt, eaque in ipso Pessinunte ad aram principem perfolverunt. & Voto aliquem fingere: id est, talem fingere, qualem vel maxime optamus. Plin. Epist. 112. Tibique, ut qui exploraverim spondeo habiturum te generum, quo melior fingi ne voto quidem potuit. & Nuncupare vota pro imperio, apud Cicero in 6. Verr. id est, nominatim aliquid vovere, quod Republica periculo liberata, sit perfoluturū. & Voto teneri: id est, voti reum esse. Cicero ad Atticum Sed jam quasi voto quodam & promissio me teneri puto. & Vota solvere, est ea quæ vovimus, præstare. Cicero ad Atticum: Vota reddere, apud eundem libro 3. de Legib. Liberare se voto, est solutione eorum quæ vovimus, eximere sese ab obligatione sponsonis diis factæ. & Legimus tamen & liberare se voti, ubi intelligitur sine dubio, Sponsonē, aut simile aliquid. Liv. lib. 35. ab Urb. Verrecundiam non tulit Senatus, quin sine mora voti liberaretur. & Reus voti, & Damnatu voti, vide in dictionibus DAMNATUS & REUS.

Votiva, votiva, votivum, penultima producta, Quod ex voto dicitur promittitur, quod ex voto fit & suscipitur. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Qui s'il vovē.* Ital. *Di vota.* German. *Betobēt tēd Ghēdd vovēssē.* Hisp. *Cosa prometida por voto.* Pol. *Woznowić obiecać.* Vng. *Ustavok fogadabol lēt el anietz.* Ang. *Promised wish a vove.* Horatius 1. Epist. 3. Pascitur in vestrum reditum votiva juvenca. Ludi votivi, qui ex voto fiunt. Solebant enim in Reipub. periculis, aut principis adversa valetudine ludi voveri, quos deinde voti damnati ingenti cum apparatu faciebant. Plinius libro 7. capite 48. Valeria Copiola Emboliana reducra est in scenam. C. Pompeio, Qu. Sulpitio Coss. ludis pro salute D. Augusti votivis, annuum centesimum quartum agens. & Thura votiva, quæ voti causa perfoluntur. Ovidius libro 3. Amor. Eleg. 12. Accipit ara preces, votivasq; thura piorum, Ara per antiquas facta sine arte manas. & Legatio votiva, quæ voti ergo suscipitur. Cicero Attic. libro 3. Votiva (subaudi legatio) ne tibi quidem placebat. Etiam erat absurdum, quæ, si Reusset Reipublica, vovissent, ea me everti illa vota dissolvere. & Aliquando votivum significat quod voto desideratum est. Cicero. Apuleius libro 6. Tota civitas ad votivum conspectum effunditur. & Votivæ aures, quæ cupiunt aliquid audire. Plaut. in Casin. Aures votivæ si sunt, animum advertite.

Votivus, votiva, votivum, si Nonio credimus, idem est quod

religione aliqua prohibitum, vel interdictum. Plaut. in Alin. Nolo illam habere causam, & votitam dicere.

Vox, vocis, f. proprie dicitur sonus qui ab animalis ore profertur. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Vox, son.* Ital. *Voce, suono, dizione.* German. *Em Stamm.* Hispan. *La voz, son.* Pol. *Głos.* Vngar. *Szó.* Ang. *The voice.* Fit enim dicitur *vōx*, quod est clamare. Cicero lib. 2. de Nat. deor. Vocis genera permulta, canorum, fuscum, lenē, asperum: grave, acutum: flexibile, durum: quæ hominum solū auribus judicantur. Idem in Oratore: Vocis mutationes totidem sunt, quos amorum, qui maxime voce commoventur. Mira est enim quædam natura vocis: cujus quidem è tribus omnibus sonis, inflexo, acuto, gravi, tanta sit & tam suavis varietas perfecta in cantibus. De vocis quantitate, ac qualitate, vide Quintilianum libro 11. cap. 3. Ovid. 2. Metamorph. Nec conata loqui est: nec si conata fuisset, Vocis habebat iter, saxum jam colla tenebat. Idem 2. Amor. Eleg. 6. de Pittaco: Non fuit in terra vocum simulantior ales. Virgil. 3. Aeneid. Sensit, & ad sonitum vocis vestigia torisit. Quintilianus libro 11. cap. 4. Augentur autem, sicut omnium, ita vocis quoque, bona cura: & negligentia impunitur. & Nonnunquam tamen Voces dicitur pro rebus etiam inanimatarum sonis. Virg. 6. Aen. de Orpheo cithara: Necnō Threicius longa cum veste sacerdos Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

Vocula, vocalis, pen. corr. f. p. diminut. Parva vox. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Petite voix.* Ital. *Vocina, voce picciola.* German. *Stimmlein.* Hisp. *Vocinosa voz.* Polon. *Głosik.* Vngar. *Szócska.* Ang. *A small voice.* Cicero ad Qu. Fratr. Quanto molliores sunt & delicatiores in cantu flexiones, ac facile vocalis, quàm certæ, seu severæ? Propertius lib. 1. Eleg. 15. O utinam trajecta cava mea vocula sima Percussas domine vertat in auriculas.

Vocabulum, vocabuli, penultima correpta, n. f. Dicitur quæ res singule vocantur, aut voce efferuntur. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Vocabla, diction, nom su jernam.* Ital. *Dittione, vocabulo, voce.* German. *Ein Name, Wort.* Hispan. *La palabra.* Pol. *Słowo, mianowanie.* Vngar. *Szó, szék.* Ang. *A word.* Terentius in Eunucho: Tanquam philosophorum habent disciplinam ex ipsis vocabula. Plinius Epist. 14. Neque alio vocabulo potest exprimi. Cicero 3. de Orat. Nam si res suum nomen & proprium vocabulum non habet. Quint. lib. 9. cap. 1. Mutatur vocabulis vis rerum.

Vocifer, vocale, om. t. Quod est sonorum, & summiæ vocis. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Qui a bonne voix en hautaine et resonante.* Ital. *Vocale, sonore.* German. *Hilffschreind, hülffschreind idā em hülffschreind tante Stamm hat.* Hispan. *Cosa que refuena y tiene voz.* Polon. *Głos.* Vngar. *Hangos szav.* Ang. *That hath a loud voice.* Plinius libro 18. Rari quoque ultra solitum vocales, sunt signa tempestatis. Tibul. lib. 2. Eleg. 5. Nunc te vocales impellere pollice chordas, Nunc precor ad laudes fletere verba meas. Ovid. 11. Metamorph. Carmine vocali clarus citharaque Philemon: & Vnde vocales dicitur sunt quinque illæ apud Latinos literæ: quæ per se voces faciunt, & sine his vox profertur non potest *quædam*, & Hinc semivocales, quæ quasi dimidiatarum vocalium sonum habent. *quædam*. Vocalium concursus Cicero in Orat. Habet enim ille tanquam hiatus concursu vocalium molle quiddam. & Vocalis etiam dicitur, qui voce utitur, & profertur verba potest: puta si quis, quum mutus fuisset, pollice loquatur *quædam*. Valerius libro 1. Argles Samius athleta mutus, quum ei victorie titulus & præmium eriperetur, indignatione accensus, vocalis evasit.

Vocalitas, vocalitatis, f. Consonantia, quam Græci *ἁρμονία* vocant. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Consonance bean, non er pleasant son.* Ital. *Consonanza.* German. *Wellautung.* Hispan. *Consonancia.* Polon. *Zgodność.* Vngar. *Hangos szav.* Ang. *The tune or sweet sound of a voice.* Quint. lib. 3. cap. 35. sola est, quæ notari possit velut vocalitas, quæ *quædam* dicitur.

Vociferans, n. t. Nomen, appellatio. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Nom, appellation.* Ital. *Nome, appellazione.* German. *Ein Name.* Hispan. *Nombre à llamamiento.* Pol. *Nazwanie.* Vng. *Nem, nevez.* Lucret. lib. 2. & Bacchi nomine abuti Mavuli, quam saucis proprium proferre vocamen.

Vociferans, adjectivum factum à Grammaticis: ut vocatus casus, per quem aliquem vocamus. *quædam*.

Vocativè, adverbium, apud Gell. lib. 13. cap. 21. Vocativè, inquit, dicitur est, per vocativum.

Vociferare, Clamo, clamorem edo, exclamo. [172] *nadhār. d. g. y. y. m.* Gall. *Crier, braire, haier.* Ital. *Gridar forte, gridar ad alta voce.* German. *Die Stimmen erheben, laut schreien.* Belg. *Luert roepen.* Hispan. *Gritar mucho, dar voz.* Polon. *Głosem wól am.* Vng. *Wédtek, kiáltok.* Ang. *To cry out or loud to braye.* Cic. 6. Verr. Minutian abscen Diodoro, vociferant palam, lacrymas intercedum vix tenete. Lucret. lib. 2. Nulla est finis, uni do cui: res ipsaq; per se Vociferatur, & elucet natura profunda. Virg. 2. Aen. Talia vociferans gemitu tectum omne replebat & Vociferare

ciferare aſivum protulit Cicero Aſt. 4. in Verrem, ſi mendo locus vacat: Nam me dies, vox, latera deficient, ſi hoc nunc vociferare velim, quam miſerum indignumque ſit, &c.

Vociferatio, vociferationis, verbale f. t. Clamor, actus vociferandi. [Voxiferatio] Ital. *brayare*, Ger. *Erhebung der Stimme*, Hif. *Obra de gaitar* Pol. *Gofue wol awie* Vng. *W. d. t. k. i. t. a. s.* Ang. *A crying loud, braying* Cic. pro Cluent. Nam in ipſo ſermonē hoc & vociferatione mortua eſt. Ad Herenn. li. 3. Habet enim quidam illiberale, & ad muliebrem potiùs vociferationem, quam ad virilem dignitatem in dicendo accommodatum.

Voco, vocas, act. p. ad voco, accerſo, appello, adduco. [Vox] Ital. *chiamare*, Ger. *Appellieren*, Hif. *Chiamare*, Ger. *Chiamare*, Hif. *Lamar*, Pol. *Wolam*, Vngar. *Hivom, nevezem*, Ang. *To call, or call one by name.* Plautus in Capt. Quæ ad patrem viſ nuntiari? vi� vocem huc ad te. Virgil. 11. Aeneid. ratisque inſtigat vocibus alas, Nomine quenque vocans. Cicero & Ver. Deinde ipſum regem ad cœnam vocavit. Vnde vocatores dicti ſunt, quibus invitandi datum eſt negotium, ſive qui per ſe vocant ad cœnas *x. d. m. p.* Plinius lib. 35. cap. 10. Invitatus ad regis cœnam venit, indignanti que Ptolemaeo, ac vocatores ſuos oſtentanti, ut diceret à quo eorum invitatus eſſet, ille arrepto è foculo carbone extincto, imaginem in pariete delinnavit. Tanti vocat ille pudicam, à luvenale Satyra ſexta, dictum in hunc ſenſum: Tantum accepit, ut illam dicat eſſe pudicam. Verba luvenalis ſunt hæc: Bis quingenta dedit tanti vocat ille pudicam. Loquitur de Ceſennia muliere impudiciſſima, quam tamen maritus pudicam eſſe aſſerebat: non quod ita res eſſet, ſed quod quingenta dotis nomine accepit. Vocare aliquem ad calculos, eſt eum vocare ut ſuffragium ferat. Vocare ſervos ad libertatem, eſt eos incitare ut ſeſe vindicent in libertatem. Vocare aliquem ad computationem, dixit Plin. in Paneg. Nemo recentem, & ætonitam orbitatem ad computationem vocet, cogatque patrem, quid reliquerit ſiliis, ſcire. Vocare aliquem ad teſtimonium, eſt teſtem citare. Vocare aliquem in crimen, eſt aliquem criminis accuſare. Vocare in diſcrimen, eſt periculo committere. Vocare aliquem in invidiam, eſt, quod vulgus indoctum ait, adducere in malam gratiam. Vocare rem aliquam in medium, eſt diſcutendam proponere. Vocare aliquem in partem, eſt eum vocare ut alicujus rei partem accipiat. Vocare aliquid ad calculos, eſt in ſuppurationem deducere. Cicero de Amicitia: Hoc quidem eſt nimis exiliter, & exigue ad calculos vocare amicitiam: ut par ſit ratio acceptorum & datorum. Vocare deos in vota, eſt votis factis deorum auxilium explorare. Virg. lib. 3. Aeneid. Ni palmas ponto tendens utraſque Cloanthus, Fudiſſetque preces, divosque in vota vocaſſet. Vocare aliquem à moleſtia vocat, multum proſicit. Sic vocare ad vitam, ibidem, pro eo quod eſt bono animo eſſe jubere, & eum qui jam necem ſibi inferre conſtituerat, ſpe meliori injecta ab inſtituto revocare. Vocata eſt opera, dixit Plaut. in Stich. Cœnabis apud me, quoniam ſalvos advenit. R. Vocata eſt operatio eſt, non vacat apud te coenare, quoniam rogavit me aliquis ut negotium aliquod pro ſe tranſigerem.

Vocatus, vocata, vocatum, participium [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Vocatus, vocatus, vocatus, m. q. [Vox] Ital. *chiamato*, Ger. *Chiamat*, Hif. *Llamado*, Polon. *Zwolani*, Vngar. *Hivomattar*, Ang. *Called* Ovid. 1. Metam. Conſiliumque vocatenuit mora nulla vocatos. Horat. 2. Carm. Ode 18. Vocatus, atque non vocatus audit.

Capt. Pagnium vocitatus eſt. poſt vos nomen in didicisti Tyndaro. Cicero 2. de Nat. deor. Quas noſtri ſeptem ſolus vocat. retiones.

V ante P. Vpillo, onis, m. t. Poſitum eſt à Virgilio pro opilio, cauſa metri, Aegloga 10: Venit & Vpilio, rardi venere bubuli. Eſt autem opilio, vel upilio, ovium cuſtos. [Vpilio] Ital. *pecoraro*, Ger. *Ein Wobbeſſer*, Hif. *El abobilla aur.* Pol. *Wobek*, Vngar. *Wobek*, Ang. *A lapinock birds.* Plin. lib. 10. cap. 19. Mutat & upupa, ut tradit Aſchylus poëta, obſcena aliaſ pilla avis, criſta viſenda plicatili, contrahens eam, ſubgenique per longitudinem capitis, & Plaut. in Capovis, Upupam pro meretricie accipit. Idem [upupa] huc mihi advenit upupa quæ me delectat, data eſt.

V ante R. Vrichiſ, pen. cor. *deggis*, Meatus eſt proſticilis ex fundo vesicæ foetus in utero exiſtens, lotium deſerens in membranam urinæ recipiendæ deſtinatam, quæ à medicis *urinary* appellatur. Vide Galenum lib. 13. de Vlu partium, & de materia de Confectione vulvæ.

Vræon, Pifcis, thynni pars Varroni lib. 4. de Ling. Lat. Geni Grammatici, *vræon*, *vræon*, *vræon*. Pifcis: rubrum, & complexa catinum, Cauda natat thynni. Athenæus *vræon* partem ex thynno vocavit.

Vranos, Vox Græca cœlum ſignificans, quaſi *vræon* [vræon] qui Ambroſ. lib. Hexam. ab *vræon*, quod ſit viſus peritum, & minime deſum, ut eſt aqua & terra.

Vranofcopiſ, pi. *vræon*, Pifcis idem cum calioſcopo, ſed habens prægrande, quo cicatrices, & excrescentes in oculi canaliculis perſanantur. Dicitur vranofcopus ab oculis, quem in capite habet ita ſitum, ut eo cœlum intueti videatur. Vide Plin. lib. 32. cap. 7.

Vrbânatum, Vrbânæ, Vrbânitas, Vrbânus, Vide VARI. Vrbânus, pen. cor. Teſi genus oblongum. Plinius in Bacch. Stitit eſt machæra, & nobis urbinæ eſt domi. Vrbânæ ſunt Chryſaliminas referentis, & militis ſervitiſ *vræon* eſt dicitur retundent. Placitadi Fulgencius legit hoc loco *Vrbânæ* & interpretat jaculi genus, quod *Vrbânæ* vocat. Vide Eſt. Ad. Gall. Vrbânus, Ital. *Vrbânus*, Ger. *Ein Vrbân*, Belg. *Ein Vrbân*, Hif. *La vrbân*, Pol. *Wrbân*, Vng. *Vrbân*, Ang. *vræon* [vræon] ab vivo, aratri curvatura: quod ſignificat junctis bobus, tauro & vacca. Hæruſco ſim in concordia urbis, interiore vacca, aratro circumgebant ſulcæ, inter quæ urbem ædificarent. Hoc faciunt religionis cauſa dicitur, ut urbs ſoſta, muroque munita eſſet: & locum vrbânæ foſſilem, Foſſam vocabant. Virgil. lib. 1. Georg. Apræ dicitur, qua moenia ſignet aratro. Quidam ab orbem appellatam putant, quod ſulcus in orbem duceretur: nam vrbânæ antiquæ in orbem ſiebat. Proprie autem Roma Vrbânæ dicitur per antonomiaſiam, quæ cætera dicuntur Oppida, ut teſtatur Quintil. lib. 8. cap. 2. & Vrbânæ vocabula propriè ædificia ipſa ſignificantur. Virgil. lib. 1. Aeneid. Vrbânæ ſunt, Tyri teoſtate coloni, Carthago. & Civitates eorum nomine intelliguntur cives ipſi. Cicero libro 1. de Repub. Quam quum locis minique ſepſiſſent, ejuſmodi conſtructionem teſtorum Oppidum, vel Vrbem appellabant, orbis diſtinctam ſpatiique communibus. Omnis ergo populus, qui eſt talis coetus multitudinis, qualem expoſui, Civitas eſt. Idem pro Sextio: Tum domicilia conjuncta, quaſi vrbânæ dicimus, invento & divino jure & humano moribus ſepſerunt. Sed confunduntur quandoque, ita ut Vrbis pro civitate ponatur, idque per metonymiam, ut ait Quintilian. lib. 13. cap. 6. Virgil. 2. Aeneid. Invadunt urbem ſomno, vinoque ſepſam. Et civitas pro urbe. Senec. Quum plerique civitates vrbânæ terræ motu funditur colapias. Ab urbe ſuburbium & Suburbanum, Vrbânium, & Vrbânus dicitur ab oppido Oppidanus, & Oppidicus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us, urbis, urbis, Quod ad urbem pertinet: ſicut *vræon* ſignificans quod ad rus. [vræon] Gall. *De la ville*, Ital. *Città*, Ger. *Stadt*, Hif. *Cofa portuocionis & civitat.* Pol. *Wrbis*, Vngar. *Vrbis*, Ang. *Of a town* Gell. lib. 13. cap. 18. quod autem poſſet remedium eſſe, ut ne tam aliſidue domus Romæ arderent, vrbânium hercle ædificem res publicas, & vrbânas emiſſem. Suetonius in Auguſto: Vrſeraciorum, habitoremqueannonæ urbis redderet. Martial. in Proſerpio lib. 12: Quæ abſolvenda non eſſet inter ilias quoque occupatones vrbânas, quibus facilis conſequitur ut moleſti ponatur quam officioſiſſe videamus.

Vrbis, us